

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator																						
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
כל חותמי ברכות שבמקדש כו'.																						■	<	
כל כך למה - לפי שאין עונין אמן במקדש.																							■	
ומנין שאין עונין אמן במקדש - שנאמר (נחמיה ט') קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם. ואומר (נחמיה ט') ויברכו (את) שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה.																							■	
יכול כל הברכות כולן תהא להן תהלה אחת - תלמוד לומר ומרומם על כל ברכה ותהלה, על כל ברכה וברכה - תן לו תהלה.																							■	
התקינו שיהא אדם שואל בשלום חברו וכו'.																							■	<
מאי ואמר?																							^	
וכי תימא: בעז מדעתיה דנפשיה קאמר - תא שמע (שופטים ו') ה' עמך גבור החיל.																							!	◇
וכי תימא: מלאך הוא דקאמר ליה לגדעון - תא שמע (משלי כ"ג) אל תבוז כי זקנה אמן. ואומר (תהלים קי"ט) עת לעשות לה' הפרו תורתך.																							!	◇
האי קרא מרישיה לסיפיה מדריש, מסיפיה לרישיה מדריש.	רבא:																						■	◇
מרישיה לסיפיה מדריש: עת לעשות לה' מאי טעם - משום הפרו תורתך.																							■	
מסיפיה לרישיה מדריש: הפרו תורתך מאי טעמא - משום עת לעשות לה'.																							■	
בשעת המכניסין - פזר, בשעת המפזרים - כנס. ואם ראית דור שהתורה חביבה עליו - פזר, שנאמר (משלי י"א) יש מפזר ונוסף עוד, ואם ראית דור שאין התורה חביבה עליו - כנס, שנאמר עת לעשות לה' זולת - קבוץ קנה מינה, באתר דלית גבר - תמן הוי גבר.	תניא, הלל הזקן אומר:																						■	◇
דרש בר קפרא:																							■	◇
שמע מינה: באתר דאית גבר - תמן לא תהוי גבר.	אביי:																						■	
פשיטא																							?	
לא נצרכה אלא בששניהם שוין.																							!	
איזוהי פרשה קטנה שכל גופי תורה תלוין בה - (משלי ג') בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך.	דרש בר קפרא:																						■	◇
אפילו לדבר עבירה.	רבא:																						■	◇
לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה.	דרש בר קפרא:																						■	◇
מה היא?																							^	
מחטא דתלמיותא.	רב חסדא:																						!	◇
לעולם אל ירבה אדם רעים בתוך ביתו, שנאמר (משלי י"ח) איש רעים להתרועע.	תניא, רבי:																						■	◇
אל ימנה אדם אפטרופוס בתוך ביתו, שאלמלי לא מינה פוטיפר את יוסף אפטרופוס בתוך ביתו - לא בא לאותו דבר.	תניא, רבי:																						■	◇
למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה - לומר לך שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין.	תניא, רבי:																						■	◇
למה נסמכה פרשת סוטה לפרשת תרומות ומעשרות - לומר לך: כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נוטמן לכהן - סוף נצרך לכהן על ידי אשתו, שנאמר (במדבר ה') ואיש את קדשיו לו יהיו וסמיך ליה איש איש כי תשטה אשתו וכתוב והביא האיש את אשתו וגו'. ולא עוד אלא - סוף שנצרך להן, שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו.	חזקיה בריה דרבי פרנך אמר רבי יוחנן:																						■	◇
ואם נתנן - סוף מתעשר, שנאמר (במדבר ה') איש אשר יתן לכהן לו יהיה - לו יהיה ממון הרבה.	רב נחמן בר יצחק:																						■	◇
כל המשתף שם שמים בצערו - כופלין לו פרנסתו, שנאמר (איוב כ"ב) והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך.	רב הונא בר ברכיה משום רבי אלעזר הקפרי:																						■	◇
פרנסתו מעופפת לו כצפור, שנאמר וכסף תועפות לך.	רבי שמואל בר נחמני:																						■	◇
כל המרפה עצמו מדברי תורה - איך בו כח לעמוד ביום צרה, שנאמר (משלי כ"ד) התרפית ביום צרה צר כחכה.	רבי טבי אמר רבי יאשיה:																						■	◇

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואפילו מצוה אחת, שנאמר התרפית - מכל מקום.	רב אמר בר מתנה אמר שמואל:											◇
רב ספרא, רבי אבהו הוה משתעי: כשירד חנינא בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה לארץ.	[חנינא בן אחי רבי יהושע]											◇
שגרו אחריו שני תלמידי חכמים רבי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכריה בן קבוטל.												○
כיון שראה אותם, אמר להם: למה באתם?	[חנינא בן אחי רבי יהושע]											○
אמרו ליה: ללמוד תורה באנו.												○
הכריז עליהם: אנשים הללו גדולי הדור הם, ואבותיהם שמשו בבית המקדש, כמותה ששנינו: זכריה בן קבוטל אומר: הרבה פעמים קריתי לפניו בספר דניאל.	[חנינא בן אחי רבי יהושע]											◇
התחיל הוא מטמא והם מטהרים, הוא אוסר והם מתירים.												○
הכריז עליהם: אנשים הללו של שוא הם, של תהו הם.	[חנינא בן אחי רבי יהושע]											○
אמרו לו: כבר בנית - ואי אתה יכל לסתור, כבר גדרת - ואי אתה יכול לפרוץ.												○
אמר להם: מפני מה אני מטמא ואתם מטהרים, אני אוסר ואתם מתירים?	[חנינא בן אחי רבי יהושע]											○
אמרו לו: מפני שאתה מעבר שנים וקובע חדשים בחוץ לארץ.												○
אמר להם: והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוץ לארץ?	[חנינא בן אחי רבי יהושע]											○
אמרו לו: הנה רבי עקיבא, שלא הניח כמותו בארץ ישראל.												○
אמר להם: אף אני לא הנהתי כמותי בארץ ישראל.	[חנינא בן אחי רבי יהושע]											○
אמרו לו: גדיים שהנחת נעשו תישים בעלי קרנים, והם שגרוננו אצלך, וכן אמרו לנו: לכו ואמרו לו בשמנו: אם שומע - מוטב, ואם לאו - יהא בנדוי. ואמרו לאחינו שבגולה: אם שומעין - מוטב, ואם לאו - מיד געו כל העם בבכיה ואמרו: חס ושלום יש לנו חלק באלהי ישראל.												○
וכל כך למה?												◇
משום שנאמר (ישעיהו ב') כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים.												◇
בשלמא הוא מטהר והם מטמאין - לחומרא, אלא הוא מטמא והם מטהרין, היכי הוי?												◇
חכם שטמא - אין חברו רשאי לטהר, אסר - אין חברו רשאי להתיר	והא תניא:											◇
קסברי: כי היכי דלא נגרוו בתריה.												◇
כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה היו שם רבי יהודה ורבי יוסי ורבי נחמיה ורבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי, פתחו כולם בכבוד אכסניא ודרשו:	תנו רבנן:											◇
(שמות ל"ג) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה, והלא דברים קל וחומר, ומה ארון ה' שלא היה מרוחק אלא שנים עשר מיל אמרה תורה: (שמות ל"ג) והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד, תלמידי חכמים שהולכים מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה - על אחת כמה וכמה.	פתח רבי יהודה ראש המדברים בכל מקום בכבוד תורה ודרש:											◇
(שמות ל"ג) ודבר ה' אל משה פנים אל פנים. אמר רבי יצחק: אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, אני ואתה נסביר פנים בהלכה.	[רבי יצחק]											◇
כך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: כשם שאני הסברתי לך פנים - כך אתה הסבר פנים לישראל, והחזר האהל למקומו.	איכא דאמרי:											◇
(שמות ל"ג) ושב אל המחנה וגו'. אמר רבי אבהו, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: עכשיו יאמרו הרב בכעס ותלמיד בכעס, ישראל מה תהא עליהם? אם אתה מחזיר האהל למקומו - מוטב, ואם לאו - יהושע בן נון תלמידך משרת תחתך. והיינו דכתיב ושב אל המחנה.	[רבי אבהו]											◇
אף על פי כן לא יצא הדבר לבטלה, שנאמר (שמות ל"ג) ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל.	רבא:											◇
(דברים כ"ז) הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם. וכי אותו היום נתנה תורה לישראל? והלא אותו יום סוף ארבעים שנה היה אלא ללמדך: שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני.	ועוד פתח רבי יהודה בכבוד תורה ודרש:											◇
תדע, שהרי אדם קורא קריאת שמע שחרית וערבית, וערב אחד אינו קורא - דומה כמי שלא קרא קריאת שמע מעולם.	רבי נתנחם בריה דרבי חייא איש כפר עכו:											◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-הרואה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הסכת - עשו כמות כמות ועסקו בתורה, לפי שאין התורה נקנית אלא בחבורה. כדברי יוסי ברבי חנינא												◇
מאי דכתיב (ירמיהו ו') חרב אל[הבדים ונאלו - חרב על שונאיהם של תלמידי חכמים שיושבים בד בבד ועוסקים בתורה. ולא עוד אלא שמתפשים, כתיב הכא ונאלו, וכתיב התם (במדבר י"ב) אשר נואלנו. ולא איבעית אימא מהכא (ישעיהו י"ט) נואלו שרי צען.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:											◇
דבר אחר: הסכת ושמע ישראל - כתנו עצמכם על דברי תורה, כדאמר ריש לקיש.												◇
מנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה - שנאמר (במדבר י"ט) זאת התורה אדם כי ימות באהל.	דאמר ריש לקיש:											◇
דבר אחר: הסכת ושמע ישראל - הס ואחר כך כתת. כדרבא												◇
לעולם ילמוד אדם תורה ואחר כך יהגה.	דאמר רבא:											◇
מאי דכתיב (משלי ל') כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב, במי אתה מוצא חמאה של תורה - במי שמקיא חלב שינק משדי אמו עליה. ומיץ אף יוציא דם - כל תלמיד שכוועס עליו רבו פעם ראשונה ושותק - זוכה להבחין בין דם טמא לדם טהור. ומיץ אפים יוציא ריב, כל תלמיד שכוועס עליו רבו פעם ראשונה ושתיק - זוכה להבחין בין דיני ממונות לדיני נפשות.	אמרו רבי ינאי:											◇
הרוצה שיתחכם יעסוק בדיני ממונות, שאין לך מקצוע בתורה יותר מהן, שהן כמעין נובע.	דתנן, רבי ישמעאל:											◇
מאי דכתיב (משלי ל') אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה - כל המנבל עצמו על דברי תורה - סופו להתנשא, ואם זמם - יד לפה.	רבי שמואל בר נחמני:											◇
מאי דכתיב (שמואל א' ט"ו) ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אוספך עמו ואתה עשיתה חסד עם כל בני ישראל, והלא דברים קל וחומר: ומה יתרו שלא קרב את משה אלא לכבוד עצמו (דברים כ"ג) לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו, והלא דברים קל וחומר: ומה מצריים שלא קרבו את ישראל אלא לצורך עצמן, שנאמר (בראשית מ"ז) ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי - כך, המארח תלמיד חכם בתוך ביתו, ומאכילו ומשקהו ומהנהו מנכסיו - על אחת כמה וכמה.	פתח רבי נחמיה בכבוד אכסניא ודרש:											◇
(שמואל ב' ו') ויברך ה' את עבד אדם בעבור ארון האלהים, והלא דברים קל וחומר: ומה ארון שלא אכל ושתה, אלא כבוד ורביץ לפניו - כך, המארח תלמיד חכם בתוך ביתו, ומאכילו ומשקהו, ומהנהו מנכסיו - על אחת כמה וכמה.	פתח רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי בכבוד אכסניא ודרש:											◇
מאי היא ברכה שברכך?												^
זו חמות ושמונה כלותיה שילדו ששה ששה בכרס אחד, שנאמר (דברי הימים א' כ"ו) פעלתי השמיני וכתוב (דברי הימים א' כ"ו) כי ברכו אלהים (דברי הימים א' כ"ו) כל אלה מבני עובד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם.	רב יהודה בר זבידא:											◇